

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10018/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Ниш, чији је пуномоћник Миле Ђурић, адвок из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Игњат Спасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5182/2021 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5182/2021 од 12.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5182/2021 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5182/2021 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 9408/2020 од 30.03.2021. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име дуга износ од 900,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.12.2016. године до исплате и да му надокнади парничне трошкове у износу од 19.880,00 динара, а укинута у целини решење извршитеља Небојше Спасојевића из ... И.Ивк. ../16 од 26.12.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна резивија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у и интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Тужбени захтев усвојен је применом правила о реду урачунавања из члана 312. став 2. Закона о облигационим односима. У конкретном случају приликом делимичног испуњења обавезе тужени није одредио који део обавезе испуњава, па закључак да се обавезе намирују редом како је која доспела за испуњење има основа у напред наведеној законској одредби и у складу је са судском праксом Врховног суда. Тужени није приложио одговарајуће судске одлуке којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси, тако да нису испуњени законски услови који се односе на потребу за новим, односно уједначеним тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а чланом 479. став 6. ЗПП да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.12.2016. године, а вредност предмета спора утврђена је на износ од 2.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживње које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић